

men at det tværtimod er en af Grundpillerne i vor Skattelovgivning. Om man vil angribe hele det System, hvorpaa denne Skat hviler, er en anden Side af Sagen, men jeg er uenig med det ærede Medlem i, at det er en af de Skatter, der egner sig til at røres i Tilfælde som det her foreliggende. Det finansielle Udbytte ved en Forhøjelse af Ejendomsskylden er i Virkeligheden udlignet ved de Forhøjelser, der faktisk er sket under Behandlingen i Udvalget med Hensyn til selve Formue- og Indkomstskatten.

Finansministeren (Brandes): Den ærede Ordfører (Ivar Berendsen) har udtømmende og klart gennemgaaet de Ændringsforslag, der er stillede til Lovforslaget om en overordentlig Indkomstskat. Jeg mener derfor ikke at behøve at dvæle ved dem af dem, der er stillede af Udvalget og tiltraadte af Finansministeren, eller som er stillede af hele Udvalget og i en vis Forstand stiltiende indrømmede af Finansministeren. Jeg skal derfor lade dette ligge og begynde med at takke det ærede Udvalg, fordi det paa min Anmodning har holdt alle Ændringer i den ordentlige Formue- og Indkomstskat udenfor Udvalgets Arbejde og ikke paa dette Lovforslag, som kun gælder det enkelte Skatteaar, har indsat nogen Bestemmelse, der tilsigter at ændre for et længere Tidsrum. Ogsaa det Spørgsmaal, der blev berørt her under første Behandling, om at tilvejebringe en Lovbestemmelse om Selvangivelse af Formuen, er af det ærede Udvalg holdt udenfor Ændringsforslagene. Jeg maa, efter hvad den ærede Ordfører har sagt, bekræfte, at det er min Hensigt at stille Forslag herom paa et saadant Tidspunkt, at Bestemmelsen kunde blive gældende for det næste Skatteaar og komme til Udførelse for Skatteaaret 1917. Selv om man i dette Øjeblik havde vedtaget en saadan Bestemmelse, der gik ud paa Pligt til Selvangivelse for Formuen, vilde den dog ikke have kunnet gøres gældende for den Skat, der skal betales i Aar, og der var derfor ikke nogen praktisk Betydning i at diskutere Sagen i Øjeblikket.

Jeg kan tiltræde Forslaget om en Forøgelse af Skatten for Aktieselskaber, der ikke falder ind under Merindkomstskatten. Det Ændringsforslag, der i saa Henseende er stillet af Udvalget, vil imidlertid vist kunne blive forstaaet saaledes, at den Skat, der her er Tale om, i Virkeligheden skulde være helt og holdent

en Ændring, men det kan dog ikke være Meningen. Meningen er, at der skal komme en Tillægsskat af 1 pCt. for Selskaberne, naar de har betalt den første Procent af de 6 pCt. af Aktiekapitalen. Men saaledes som Ordene lyder, kan man faa det Indtryk, at Selskaberne fik en helt ny Tillægsskat, der svarer til den nuværende Skat og oven i Købet sætter de 4 pCt. op til 5.

Man har efter den Forhandling, der blev ført allerede ved første Behandling, og dernæst efter den Forhandling, jeg har ført med Udvalget, indsat Bestemmelsen om, at ogsaa Formuen skal betale denne Tillægsskat. Skalaen gaar for Indtægterne ned til 10,000 Kr., og man begynder med Formuerne ved 30,000 Kr. Dette kan jeg tiltræde. Jeg kan ogsaa tiltræde, skønt med nogen Betænkning, Forslaget om, at der ikke skal betales Formueskat, naar Indtægten ikke overstiger 2,000 Kr. Jeg vilde ønske, at man havde nøjedes med mindre end dette Beløb, naar man overhovedet tog dette op, men naar der er tilvejebragt Enighed i Udvalget om dette Beløb, kan jeg ikke modsætte mig det og skal altsaa tiltræde det. Med Hensyn til den Ændring, som Finansministeren har stillet om, at Skatten forfalder for de skattepligtige Aktieselskaber og lignende allerede til 1. Oktober, maa jeg have Lov til at sige, at det er ganske umuligt for Administrationen, som ogsaa den ærede Ordfører har sagt, at komme til en tidligere Indbetaling af Merindtægtsskatten for Personer. Naar den ærede Ordfører sagde, at det var med et Suk, at man skulde læse denne Bemærkning i Betænkningen om, at Udvalget har maattet slaa sig til Taals eller, som det hedder med et fremmed Udtryk i Betænkningen, akkviescere ved den Stilling, som Finansministeren har indtaget, skal jeg sige, at det er naturligvis ogsaa med et Suk, at Finansministeren har opgivet Muligheden af at faa denne Skat ind for alle paa et tidligere Tidspunkt. Navnlig i det Finansaar, der kommer, er det af stor Vigtighed for Staten at faa sine Indtægter tidligst muligt. Men administrativt er det ikke muligt at opkræve Skatten for Selskaber før 1. Oktober, og hvis disse Lovforslag i det høje Landsting skal undergaa en lige saa omhyggelig og lige saa langvarig Prøvelse som her i det høje Folketing, vil der ikke være nogen Mulighed, tror jeg, for at fastholde den nye Bestemmelse om, at Skatten for disse Aktieselskaber skal forfalde til 1. Oktober. Hvis der skal inddrages mange saadanne Be-